

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 3
im. Noblistów Polskich
w Gryfinie

PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA
Z TECHNIKI DLA KLAS 4-6

Małgorzata Czuj
PROGRAM NAUCZANIA TECHNIKI
W KLASACH IV–VI

Program został napisany zgodnie z celami i treściami kształcenia określonymi w Rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej (Dz.U. z 24 lutego 2017 r., poz. 356).

SPIS TREŚCI

- I. Podstawa programowa przedmiotu technika
- II. Wstęp – założenia programowe
- III. Cele kształcenia – wymagania ogólne
- IV. Cele szczegółowe
- V. Treści programowe
- VI. Procedury osiągnięcia celów i założone osiągnięcia uczniów
- VI. Kryteria oceniania uczniów

I. PODSTAWA PROGRAMOWA PRZEDMIOTU TECHNIKA

Klasa 4

Podstawa programowa z 14 lutego 2017 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 356)

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- I. Rozpoznawanie i opis działania elementów środowiska technicznego.
- II. Planowanie i realizacja praktycznych działań technicznych (od pomysłu do wytworu).
- III. Sprawne i bezpieczne posługiwanie się narzędziami i sprzętem technicznym.
- IV. Dostrzeganie wartości i zagrożeń techniki w aspekcie integralnego rozwoju człowieka i poszanowania jego godności.
- V. Rozwijanie kreatywności technicznej.
- VI. Przyjmowanie postawy proekologicznej.

II. WSTĘP – ZAŁOŻENIA PROGRAMOWE

Program przedmiotu technika uwzględni w swych założeniach czynniki sprzyjające rozwojowi wiedzy z zakresu myśli technicznej, praktycznych umiejętności konstrukcyjnych i zdolności manualnych. Przewiduje zapoznanie ucznia z przepisami ruchu drogowego na poziomie umożliwiającym uzyskanie karty rowerowej. Zainteresowanie techniką daje wymierne efekty emocjonalne i wychowawcze: uczy dyscypliny pracy i przewidywania działań, odpowiedzialności, wpływa na wyrównywanie szans, podniesienie samooceny, pobudza do aktywności, uczy współdziałania w grupie. Praktyczność działań podejmowanych na lekcjach techniki jest klarownym przykładem wykorzystania wiedzy w życiu codziennym.

Treści zawarte w dokumencie obejmują zagadnienia dotyczące rozpoznawania środowiska technicznego, a w kolejnych etapach – przełożenie zdobytej wiedzy na działania praktyczne. Program zakłada rozwój umiejętności w zakresie: projektowania, konstruowania, rozpoznawania materiałów (z uwzględnieniem ich właściwości fizycznych i mechanicznych), analizowania tekstów technicznych, zapisywania w formie graficznej projektów konstrukcyjnych, organizacji warsztatu pracy, bezpiecznego wykorzystania narzędzi i urządzeń.

Istotnym elementem programu jest kształcenie nawyków dbałości o środowisko, wskazywanie możliwości zagospodarowania lub przetwarzania odpadów, także w działaniu praktycznym – metodą recyklingu.

Atrakcyjne wizualnie i nieskomplikowane konstrukcyjnie planowane formy działań praktycznych, zakładają budzenie motywacji do pracy wytwórczej, zainteresowanie pracami konstrukcyjnymi. Wykorzystanie materiałów – często recyklingowych – zakłada zarówno kształcenie świadomości ekologicznej, jak i rozwój myślenia ekonomicznego. Zaplanowana forma wprowadzenia ucznia w zasady ruchu drogowego, oparta na wizualizacji treści, stosowaniu różnorodnych zadań, gier dydaktycznych i ćwiczeń testowych umożliwia uczniom uzyskanie karty rowerowej. Zadania ujęte w programie i treściach podręcznikowych zostały zaplanowane w sposób umożliwiający uczniowi dokonywanie wyboru i podejmowanie decyzji już na etapie projektowania.

Na realizację programu przewidziano 96 godzin lekcyjnych w cyklu trzyletnim. Zadania zostały zaplanowane w sposób umożliwiający ich pełną realizację, niezależnie od zaplecza technicznego (wyposażenia pracowni).

Program zawiera obudowę dydaktyczną: plan pracy dydaktycznej (skonstruowany z podziałem na treści, cele i metody nauczania, formy pracy i odniesienia do realizacji punktów podstawy programowej). Składowe dokumentu programowego to także: plan wynikowy i opracowane scenariusze zajęć – z dokładnym opisem działań, wskazaniem na metody i formy pracy, i ćwiczeniami umożliwiającymi sprawdzenie wiedzy.

Realizacja programu przebiega z wykorzystaniem podręczników serii *Technika* dla klas 4, 5, 6. Składowe cyklu to trzy opracowania podręcznikowe, których treści dotyczą: bezpieczeństwa podczas pracy na lekcjach techniki, w różnych codziennych sytuacjach oraz podczas wypoczynku; wiedzy o materiałach konstrukcyjnych (drewno, włókna, metal, papier, tworzywa sztuczne, kompozyty), wiedzy z zakresu przepisów ruchu drogowego, recyklingu, rysunku technicznego, podstaw mechatroniki, a także praktycznych działań w obrębie tych zagadnień. Są uporządkowane w działach tematycznych, zawierających ćwiczenia i zadania techniczne, oraz wzbogacone o instrukcje fotograficzne *Krok po kroku*, ułatwiające realizację zadań. Podręczniki zawierają informacje poszerzające wiedzę programową, zamieszczone w modułach *Więcej na temat* i *Link do wiedzy*. Wsparciem dla działań programowych jest ponadto zeszyt ćwiczeń. Zawarte w nim zadania, zróżnicowane pod względem formy i poziomu trudności, umożliwiają dzieciom zdobywanie nowych umiejętności oraz utrwalanie wiadomości z zakresu wychowania komunikacyjnego, a tym samym pomagają w przygotowaniu się do egzaminu na kartę rowerową.

Ze względu na różnice w wyposażeniu pracowni, a także liczebność i specyfikę zespołów klasowych, program może być przez nauczyciela modyfikowany i dostosowywany do warunków danej szkoły. Program określa cele i treści nauczania, które spójnie tworzą fundament rzetelnej realizacji podstawy programowej. Dokument rekomenduje metody wartościowe pedagogicznie,

zapewniające indywidualizację pracy. Określa wymagane kompetencje ucznia po zakończeniu danego etapu nauczania i wyraźnie formułuje kryteria wystawiania oceny.

I. CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

Wskazane w podstawie programowej cele edukacyjne, spójne z treściami nauczania, zakładają osiągnięcie przez uczniów odpowiedniego poziomu wiedzy, rozwój zdolności manualnych i wdrożenie do prac technicznych, ze świadomością zachowania bezpieczeństwa pracy. Cele kształcenia – wymagania ogólne

I. Rozpoznawanie i opis działania elementów środowiska technicznego.

1. Postrzeganie elementów środowiska technicznego jako dobro materialne stworzone przez człowieka.
2. Identyfikowanie różnorodnych elementów technicznych w najbliższym otoczeniu.
3. Klasyfikowanie elementów technicznych do określonej grupy (budowlanej, mechanicznej, elektrycznej, komunikacyjnej itp.).
4. Rozróżnianie elementów budowy wybranych narzędzi, przyrządów i urządzeń technicznych.
5. Wyjaśnianie działania wybranych narzędzi, przyrządów i urządzeń technicznych.
6. Wyszukiwanie i interpretacja informacji technicznych na urządzeniach i ich opakowaniach.
7. Określanie zalet i wad rozwiązań materiałowych i konstrukcyjnych zastosowanych do produkcji wytworów technicznych.
8. Wykrywanie, ocenianie i usuwanie nieprawidłowości w działaniu sprzętu technicznego.
9. Wyszukiwanie informacji na temat nowoczesnych dziedzin techniki, ciekawostek i wynalazków technicznych.
10. Projektowanie i konstruowanie modeli urządzeń technicznych z wykorzystaniem zestawów poliwalentnych.

II. Planowanie i realizacja praktycznych działań technicznych (od pomysłu do wytworu).

1. Rozpoznawanie potrzeby wykonania wytworu technicznego. Motywacja do działania. Analiza możliwości wykorzystania wykonanego wytworu.
2. Planowanie i wykonywanie pracy o różnym stopniu trudności.
3. Posługiwanie się rysunkiem technicznym, czytanie instrukcji słownej i rysunkowej podczas planowania i wykonywania pracy wytwórczej.
4. Opracowanie planu pracy (nazywanie czynności technologicznych, uzasadnianie potrzeby zachowania odpowiedniej kolejności czynności technologicznych, szacowanie czasu potrzebnego na wykonanie poszczególnych czynności).
5. Organizowanie stanowiska pracy (dobór narzędzi, przyrządów i urządzeń do obróbki danego materiału).
6. Poszanowanie zasad i norm regulujących proces wytwarzania wytworu technicznego (regulamin pracowni, zasady BHP, współpraca w grupie, kontrakt).
7. Komunikowanie się językiem technicznym.
8. Wyszukiwanie informacji na temat możliwości udoskonalenia działania realizowanego wytworu.

IV. CELE SZCZEGÓŁOWE

Klasa 4

Wychowanie komunikacyjne

UCZEŃ:

rozumie i określa procedurę uzyskania karty rowerowej,
definiuje pojęcia związane z ruchem drogowym,
zna przepisy dotyczące ruchu pieszych,
wymienia zasady bezpiecznego przekraczania jezdni i torów kolejowych, zna zasady poruszania się w kolumnie pieszych,
potrafi wypowiedzieć się na temat historii roweru i scharakteryzować jego budowę,
określa funkcje roweru w poszczególnych układach: jezdny, kierowniczy, napędowy, hamulcowy i oświetleniowy,
dba o prawidłową konserwację roweru, ponieważ ma świadomość jej wpływu na bezpieczeństwo jazdy, dokonuje sprawnego rozeznania stanu technicznego roweru przed podróżą,
potrafi wziąć na siebie odpowiedzialność za użytkowany sprzęt,
wskazuje, lokalizuje i nazywa obowiązkowe elementy wyposażenia roweru, przybiera właściwą pozycję na rowerze ,
rozumie rolę elementów odblaskowych,

poznaje rodzaje i znaczenie sygnałów świetlnych, ma świadomość hierarchii sygnałów na drodze, rozpoznaje i określa znaki drogowe: poziome i pionowe, potrafi przewidywać zachowania na drodze z udziałem znaków, zna zasady ruchu rowerów, określa pojęcia związane z ruchem rowerów: drogę dla rowerów, służę rowerową, przejazd dla rowerów, wskazuje właściwe zachowania podczas wykonywania manewrów: wymijania, wyprzedzania, omijania, zmiany kierunku jazdy, zmiany pasa ruchu, skrętu w prawo, skrętu w lewo, zawracania, określa zasady przejazdu przez skrzyżowania: równorzędne, podporządkowane, o ruchu okrężnym i kierowanym, analizuje i ćwiczy warianty zachowania na skrzyżowaniach, potrafi przewidywać zachowania na drodze, respektuje przepisy ruchu drogowego, określa zasady zachowania się w razie kolizji drogowej, nabywa praktycznych umiejętności udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej, potrafi właściwie reagować w sytuacjach zagrażających życiu i zdrowiu.

Bezpieczne wakacje

UCZEŃ:

poznaje zasady bezpiecznego zachowania podczas letniego wypoczynku, wymienia zasady bezpiecznego zachowania się: nad wodą, w górach, w lesie, w pobliżu domu, ma świadomość konsekwencji niebezpiecznych zachowań, projektuje plakat dotyczący bezpiecznego zachowania podczas wypoczynku.

V. PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW

Programując metody i formy pracy, przyjęto konieczność planowania atrakcyjnych działań, wzbudzających u uczniów zainteresowanie przedmiotem. Tworzenie atmosfery wyzwalającej pozytywne emocje, wzmacnianie wiary ucznia we własne możliwości odbywa się poprzez planowany dobór właściwych form pracy i różnicowanie stopnia trudności przy wykonaniu zadań. Uwzględniono przy tym fakt, że każdy uczeń ma określone predyspozycje, wykazuje indywidualne cechy i zróżnicowane tempo pracy. Jednocześnie dokument wskazuje na rolę nauczyciela jako mentora, odkrywającego i rozwijającego predyspozycje ucznia do zadań technicznych. Wskazówki instruktażowe, wypowiedzi słowne, rozwiązania konstrukcyjne i docenianie wartości dokonań – to zadania nauczyciela, z przewidywanym efektem sukcesu ucznia.

Zajęcia techniczne są przykładem lekcji, na których zasada przyswajalności wiedzy sformułowana przez Dal'a wpisuje się w założenia przedmiotu.

Koncepcja dokumentu, oparta na działaniu według zasady: POZNAJĘ – OBSERWUJĘ – WYKONUJĘ, gwarantuje przyswojenie wiedzy, rozwój umiejętności konstrukcyjnych i zdolności manualnych. Czynny udział ucznia w zajęciach z zakresu wychowania komunikacyjnego zakłada uzyskanie przez niego karty rowerowej. Aspekty wychowawcze są wpajane i kształtowane poprzez respektowanie regulaminu pracowni, przepisów BHP i systematyczności w przygotowaniu do zajęć. Społeczna postawa jest formowana poprzez stosowanie grupowych i zespołowych form pracy, wpływających na tolerancję i umiejętność współdziałania w grupie.

Metody aktywizujące – prezentacja, obserwacja, mapy mentalne, gry dydaktyczne, TPR (Total Physical Response), metoda inscenizacji, praktyczne działanie – wspomagają myślenie analityczne, komunikatywność, wyzwalają ciekawość i zaangażowanie uczniów.

Założone osiągnięcia ucznia zostały szczegółowo opracowane w planie wynikowym, stanowiącym załącznik dokumentu programowego.

Wszystkie metody i formy pracy powinny prowadzić do odkrywania potencjału własnych możliwości i samorealizacji.

VI . KRYTERIA OCENIANIA UCZNIÓW

Propozycje pomiaru osiągnięć uczniów po zakończeniu danego etapu jego realizacji ze względu na specyfikę zajęć powinny przybierać formę miernika określającego stopień zainteresowania i akceptacji dla tego typu działań, wynikających z zaangażowania ich autorów.

Kryterium oceny powinny stanowić możliwości i zaangażowanie ucznia. Ocenianie powinno przebiegać systematycznie i zawierać informację zwrotną. Uczeń powinien mieć szansę interpretowania efektu swojej pracy.

Ocena powinna uwzględniać:

Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa w trakcie realizacji zadań technicznych.

Stopień opanowania wiedzy.

Zastosowanie wiedzy w działaniu technicznym.

Umiejętność organizacji warsztatu pracy.

Umiejętność posługiwania się urządzeniami, narzędziami, przyrządami i przyborami.

Stosowanie indywidualnych rozwiązań w zakresie realizowanych projektów.

Pomysłowość konstrukcyjną i estetykę wykonania pracy.

Znajomość terminologii technicznej – rozumienie słownictwa technicznego i posługiwanie się nim. Zaangażowanie podczas wykonywania ćwiczeń, aktywność na zajęciach i efektywne wykorzystanie czasu pracy.

Właściwe współdziałanie w grupie rówieśniczej.

Przygotowanie do zajęć i systematyczność.

Ocena powinna spełniać funkcje dydaktyczno - wychowawcze. Powinna być obiektywna, jawna i motywująca ucznia do dalszej pracy. Ocena może być wyrażona w formie pochwały, aprobaty lub dezaprobaty, jednak zawsze poprzedzonej wskazaniem pozytywnych efektów. Ocena mogą być również komentarz i recenzja, sugerujące dalsze kierunki działań. Nauczyciel może stosować różne formy oceny, ale powinien też jasno sprecyzować kryteria odnoszące się do sześciostopniowej skali ocen.

SPOSOBY OSIĄGANIA CELÓW KSZTAŁCENIA I WYCHOWANIA, Z UWZGLĘDNIENIEM MOŻLIWOŚCI INDYWIDUALIZACJI PRACY W ZALEŻNOŚCI OD POTRZEB I MOŻLIWOŚCI UCZNIÓW ORAZ WARUNKÓW, W JAKICH PROGRAM BĘDZIE REALIZOWANY

Realizacja celów kształcenia i wychowania zależna jest od stosowania określonych metod, wynikających ze specyfiki przedmiotu. Jednak to nauczyciel jest projektantem procesu dydaktycznego w swojej szkole, zna warunki szkolne, środowiskowe, możliwości uczniów. Ta wiedza pozwala na zaprojektowanie takich działań, które będą najbardziej skuteczne. Aby uczniowie opanowali treści nauczania, proponuje się następujące procedury:

Część komunikacyjna

- rozpoznawanie rodzajów dróg i ich elementów,
 - omawianie podstawowych pojęć z zakresu ruchu drogowego,
 - odczytywanie znaków pionowych i poziomych i ich interpretacja,
 - wskazywanie znaków wyróżniających się innym kształtem, które regulują pierwszeństwo przejazdu przez skrzyżowanie,
 - wskazanie na różnice pomiędzy poszczególnymi uczestnikami ruchu (pieszy, kierujący, pasażer),
 - omówienie zasad poruszania się po drogach,
 - przypomnienie i usystematyzowanie zasad dot. ruchu pieszych,
 - wyjaśnienie zasad szczególnej ostrożności i ograniczonego zaufania,
 - zapoznanie z przepisami dotyczącymi warunków, jakie musi spełniać rowerzysta i rower, aby mogli być dopuszczeni do uczestnictwa w ruchu drogowym,
 - czytanie instrukcji obsługi roweru,
 - demonstracja i omówienie zasad działania układów technicznych roweru,
 - pokaz czynności konserwacyjno-naprawczych, które uczeń może wykonać samodzielnie,
 - prezentacja filmów i omówienie manewrów w ruchu drogowym,
 - ćwiczenia manewrów wykonywanych przez rowerzystę (skręt w prawo, lewo, sygnalizowanie zamiaru skrętu),
 - ćwiczenia praktyczne związane z dostosowaniem roweru do jazdy,
 - wyjaśnienie pojęć: bezpieczna odległość, dostosowanie prędkości i hamowanie,
 - omówienie zasad pierwszeństwa na skrzyżowaniach,
 - analizowanie zasad poruszania się po drodze oraz manewrów wykonywanych przez rowerzystę,
 - ćwiczenia w ustalaniu kolejności pierwszeństwa przejazdu,
 - rozpoznawanie sytuacji, analizowanie zasad bezpieczeństwa na przejazdach kolejowych,
 - rozmowy i pokaz filmów dot. przyczyn powstawania wypadków i kolizji drogowych,
 - określenie zasad postępowania w czasie wypadku,
 - ćwiczenia praktyczne w udzielaniu pierwszej pomocy,
 - wycieczka dydaktyczna po najbliższej okolicy,
 - praca z kodeksem drogowym,
 - pokaz komputerowych prezentacji multimedialnych,
 - samodzielne korzystanie z różnych materiałów o tematyce ruchu drogowego,
 - organizowanie spotkań z policją poświęconych tematyce ruchu drogowego,
 - organizowanie spotkań z ratownikami medycznymi
-
- ćwiczenia w udzielaniu pierwszej pomocy.

6. Praca z uczniem ze szczególnymi potrzebami edukacyjnymi

Nauczyciel na lekcjach techniki dostosowuje wymagania edukacyjne do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych ucznia, który:

- posiada orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego,
- posiada orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania,
- posiada opinię o zindywidualizowanej ścieżce kształcenia,
- posiada opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym poradni specjalistycznej, o specyficznych trudnościach w uczeniu się,
- nie posiada orzeczenia lub opinii, jednak jest objęty pomocą psychologiczno-pedagogiczną w szkole.

Nauczyciel na lekcjach techniki dostosowuje wymagania poprzez:

- wydłużanie czasu podczas sprawdzania wiedzy na sprawdzianach, kartkówkach oraz podczas odpowiedzi ustnych,
- nieocenianie za poziom graficzny pisma i błędy o podłożu dyslektycznym.
- ćwiczenie w czytaniu tekstów ze zrozumieniem, ocenianie stopnia zrozumienia tekstu poprzez uzupełnianie kart pracy,
- pobudzanie do pełniejszych wypowiedzi ustnych i pisemnych,
- zadawanie dodatkowych zadań domowych,
- zachęcanie do uczestniczenia w zajęciach pozalekcyjnych
- docenianie wysiłku wkładanego w naukę, akcentowanie sukcesów i drobnych osiągnięć ucznia.

W przypadku uczniów posiadających orzeczenie lub opinię, dostosowywanie wymagań odbywa się zgodnie z zaleceniami.

OPIS ZAŁOŻONYCH OSIĄGNIĘĆ UCZNIĄ

Osiągnięcia ucznia po zakończeniu realizacji programu Część komunikacyjna

Uczeń:

- definiuje i stosuje w praktyce zasady i przepisy ruchu drogowego,
- prawidłowo interpretuje znaki drogowe i sygnały,
- daje przykład pieszego, który jest świadomym i odpowiedzialnym uczestnikiem ruchu drogowego,
- prawidłowo wykonuje manewry w ruchu drogowym,
- określa pierwszeństwo przejazdu przez skrzyżowania,
- omawia budowę roweru i jego obowiązkowe wyposażenie,
- przeprowadza konserwację i drobne naprawy roweru, dostosowuje do swojego wzrostu,
- potrafi wyjaśnić, jakie znaczenie dla bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego mają wybrane elementy i układy roweru,
- analizuje czynniki mające wpływ na całkowitą drogę zatrzymania pojazdu,
- wymienia kolejne etapy postępowania w przypadku bycia świadkiem wypadku, formułuje informację dla dyspozytora pogotowia,
- wskazuje zagrożenia występujące w ruchu drogowym,
- korzysta z różnych źródeł informacji,
- dostrzega zależność między przestrzeganiem zasad ruchu a bezpieczeństwem,
- omawia środki transportu,
- swoim postępowaniem daje przykład bycia kulturalnym i odpowiedzialnym pasażerem,
- omawia czynniki bezpieczeństwa mające wpływ na bezpieczną jazdę samochodem osobowym,
- wymienia numery alarmowe,
- udziela pierwszej pomocy,
- planuje wycieczkę po najbliższej okolicy,
- wymienia zagrożenia ekologiczne, jakie niesie za sobą rozwój motoryzacji,
- uzyskał kartę rowerową,
- bezpiecznie uczestniczy w ruchu drogowym jako pieszy, pasażer i rowerzysta.

Część techniczna

Uczeń:

- stosuje się do zasad i zapisów regulaminu pracowni technicznej,
- opisuje zagrożenia zdrowia i życia w domu i w szkole,
- omawia zasady postępowania w przypadku alarmu i ogłoszenia ewakuacji,
- omawia znaczenie normalizacji w rysunku technicznym, pisze pismem technicznym,
- wykonuje rysunek techniczny zgodnie z zasadami,

- rysuje prosty przedmiot w rzutach prostokątnych i aksonometrycznych,
- rysuje prosty przedmiot w przekroju,
- wykonuje prostą dokumentację techniczną,
- zapisuje rozwiązania techniczne w formie graficznej,
- rozpoznaje symbole elektryczne, materiały przewodzące prąd i dielektryki,
- projektuje i wykonuje układy elektryczne szeregowo i równoległe,
- oblicza zużycie energii elektrycznej w swoim domu,
- rozpoznaje materiały konstrukcyjne: papier, drewno, materiały drewnopochodne, metale i tworzywa sztuczne,
- bada i porównuje właściwości materiałów konstrukcyjnych – wskazuje zastosowanie,
- omawia etapy procesu technologicznego,
- projektuje i realizuje zadania wytwórcze w oparciu o opracowaną dokumentację techniczną i proces technologiczny z papieru, drewna, metalu i tworzyw sztucznych,
- omawia zalety i wady stosowanych rozwiązań materiałowych i konstrukcyjnych,
- posługuje się podstawowymi narzędziami do obróbki papieru, drewna i metalu,
- określa przeznaczenie, opisuje funkcję urządzeń technicznych ze swojego otoczenia,
- czyta ze zrozumieniem instrukcje obsługi urządzeń,
- obsługuje urządzenia techniczne w domu i w szkole, przestrzegając zasad bhp,
- wyjaśnia znaczenie recyklingu,
- stosuje zasady utylizacji elektrośmieci,
- omawia zasady segregowania i możliwości przetwarzania odpadów z papieru, drewna, metalu i szkła,
- przedstawia pomysły dot. gospodarowania odpadami w szkole, domu i swojej miejscowości,
- świadomie wybiera produkty uwzględniające ekologię, bezpieczeństwo dla środowiska.

W zakresie wychowania

Uczeń:

- przestrzega zasad ruchu drogowego,
- zapobiega zagrożeniom, niewłaściwym z zachowaniem na drodze, w szkole i w domu,
- dba o bezpieczeństwo swoje i innych,
- ma świadomość właściwego zachowania się w razie bycia świadkiem wypadku i potrzeby udzielenia pierwszej pomocy,
- kulturalnie zachowuje się w środkach komunikacji miejskiej,
- przyjmuje postawę odpowiedzialności za środowisko, podejmuje działania na jego rzecz,
- oszczędnie gospodaruje materiałami,
- zgodnie z przeznaczeniem korzysta z urządzeń technicznych,
- rozwija własne zainteresowania,
- wykazuje szacunek dla swojej pracy,
- określa swoje słabe i mocne strony,
- pracuje w grupie, przestrzega zasad i norm,
- czuje się współodpowiedzialny za pracę, sukcesy i porażki uczestników grupy,
- szanuje prawo do wynalazków oraz cudzej własności intelektualnej,
- przejawia troskę o czasami negatywne skutki rozwoju techniki.

Narzędzia pomiaru osiągnięć uczniów

Pomiar osiągnięć ucznia odbywać się będzie za pomocą następujących narzędzi:

1. Prac sprawdzianów (pytania ogólne obejmujące konkretną, lub obszerną tematykę realizowaną wcześniej na lekcjach),

.Testów pisemnych z zadaniami:

- otwartymi (krótkie odpowiedzi, teksty z luką),

- zamkniętymi (na dobieranie, wielokrotnego wyboru, prawda – fałsz).

2.Kartkówek (krótkich sprawdzianów) obejmujących treści z ostatnich trzech tematów lekcji.

3. Odpowiedzi ustnych – polegających na sprawdzeniu umiejętności ucznia w zakresie rozumienia problemu, związków przyczynowo – skutkowych, postaw i przekonań.

4. Prac domowych.

5. Aktywności ucznia na lekcji (uczestnictwo ucznia w procesie dydaktycznym).

6.Pracy w grupach (uwzględniającej samoocenę ucznia).

7.Prac długoterminowych (np. projektu indywidualnego lub grupowego, teczka tematyczna - portfolio, sprawozdania z przeczytanej książki)

9.Aktywność dodatkowa (wykonywania dodatkowych prac i testów)

10.Uczestnictwa w konkursach BRD

11 Wykonanie pracy wytwórczej.

W przypadku kształcenia na odległość osiągnięcia edukacyjne uczniów będą sprawdzane za pomocą narzędzi elektronicznych.

SPOSÓB WYSTAWIANIA OCENY ŚRÓDROCZNEJ I ROCZNEJ Z TECHNIKI

Lp.	Oceniane elementy pracy ucznia	Waga
1.	Sprawdzian , kartkówka	4
2.	Odpowiedź ustna	3
3.	Praca wytwórcza	4
4.	Praca na lekcji, aktywność, karty pracy	3
5.	Przygotowanie do lekcji	2
6.	Zeszyt przedmiotowy	1
7.	Zadanie domowe	2
8.	Konkursy, zawody	4
9.	Przestrzeganie regulaminu pracowni	2
10.	Wykonywanie dodatkowych zadań i testów	4
11.	Praca w grupie	2
12.	Uzyskanie uprawnień na Kartę rowerową	4

-Wagi poszczególnych narzędzi pomiaru osiągnięć uczniów podawane są uczniom na początku każdego roku szkolnego i znajdują się w Statucie Szkoły oraz w Przedmiotowych Zasadach Oceniania

OCENA ŚRÓDROCZNA LUB ROCZNA JEST LICZONA JAKO ŚREDNIA WAŻONA OCEN BIEŻĄCYCH
OCENĘ ŚRÓDROCZNĄ LUB ROCZNĄ OBLICZA SIĘ ZE WSZYSTKICH MOŻLIWYCH DO UZYSKANIA OCEN BIEŻĄCYCH WEDŁUG ZAŁĄCZONEGO WZORU.

$$\text{Średnia ważona} = \frac{\text{OCENA X WAGA} + \text{OCENA X WAGA}}{\text{SUMA WAG POSZCZEGÓLNYCH OCEN}}$$

1) WYLICZONA ŚREDNIA DAJE NAM OCENĘ:

- od 0 do 1,49 niedostateczną
- od 1,5 do 2,49 dopuszczającą
- od 2,5 do 3,49 dostateczną
- od 3,5 do 4,49 dobrą
- od 4,5 do 5,49 bardzo dobrą
- od 5,5 do 6,0 celującą

2) oceniając prace uczniów należy uwzględniać następujące zakresy procentowe:

zakresy	stopień
97% - 100%	6
94 % - 96,99%	6-
91% - 93,99%	6=
88% - 90,99%	5+
85% - 87,99%	5
82% - 84,99%	5-
79% - 81,99%	5=
75% - 78,99%	4+
71% - 74,99%	4
67% - 70,99%	4-
63% - 66,99%	4=
59% - 62,99%	3+
55% - 58,99%	3
51% - 54,99%	3-
47% - 50,99%	3=
42% - 46,99%	2+
37% - 41,99%	2
32% - 36,99%	2-
27% - 31,99%	2=
22% - 26,99%	1+
0,00 – 21,99%	1

3) otrzymana na koniec danego okresu średnia zostaje zaokrąglona do całości zgodnie z regułą matematyczną:

Średnia ważona	Stopień
5,5 – 6,0	celujący
4,5 – 5,49	bardzo dobry
3,5 – 4,49	dobry
2,5 – 3,49	dostateczny
1,5 – 2,49	dopuszczający
0 – 1,49	niedostateczny

U w a g a:

W ocenianiu bieżącym stosuje się również oceny: 6-, 6=, 5+, 5-, 5=, 4+, 4-, 4=, 3+, 3-, 3= 2+, 2-, 2= 1+. 5. Ocena śródroczna/roczna z zajęć edukacyjnych, z wyjątkiem zajęć z wychowania fizycznego, ustalana jest w oparciu o średnią ważoną ocen bieżących, przy czym:

1) znak „+” przy ocenie bieżącej oznacza, że do pełnej cyfry została dodana wartość „0,25”, znak „-”, że od pełnej cyfry została odjęta wartość „0,25”, a znak „=”, że została odjęta wartość „0,5”;

Każda ocena bieżąca jest jawna i wymaga uzasadnienia ustnego lub pisemnego przez nauczyciela, poprzez wskazanie tego co uczeń wykonał dobrze i co wymaga poprawy lub udoskonalenia.

Nauczyciel, po uprzednim poinformowaniu uczniów, może ocenić inne formy aktywności nadając im odpowiednią wagę.

Sposoby korygowania niepowodzeń szkolnych

1. W okresie roku szkolnego uczeń ma obowiązek uzupełnić wyznaczone przez nauczyciela brakujące oceny.

. Jeżeli uczeń nie przystąpił do danej formy sprawdzenia osiągnięć, nauczyciel pozostawia w danej rubryce puste miejsce, a w przypadku pracy, którą uczeń musi uzupełnić wpisuje „0” z adnotacją „uzupełnij do...” (w miejsce kropek należy podać termin uzupełnienia), przy czym:

- 1) jeśli uczeń nie był obecny tylko w dniu zaplanowanej pracy – termin ten jest nie dłuższy niż 7 dni roboczych od daty wpisania tej informacji;
- 2) jeśli uczeń był nieobecny dłużej niż jeden dzień – uzupełnienie pracy musi nastąpić w ciągu 14 dni roboczych od dnia wpisania tej informacji;
- 3) w przypadku nieobecności długotrwałej (przynajmniej dwa tygodnie) – termin sprawdzenia wiedzy i umiejętności ucznia ustala nauczyciel indywidualnie.
- 4) jeżeli uczeń nie uzupełnił brakującej oceny w wyznaczonym terminie w miejsce „0” nauczyciel wpisuje „1” z adnotacją „uczeń nie uzupełnił pracy w wyznaczonym terminie”.

2. Uczeń może z przedmiotu przystąpić do poprawy ocen bieżących.

W okresie roku szkolnego uczeń może poprawić 4 oceny bieżące o wadze 4. z tym że:

- 1) do poprawy danej oceny uczeń może przystąpić tylko jeden raz;
- 2) chęć poprawy oceny bieżącej uczeń zgłasza nauczycielowi przedmiotu w ciągu 7 dni roboczych od otrzymania oceny. Formę i termin poprawy oceny ustala nauczyciel w porozumieniu z uczniem;
- 3) poprawiona ocena zostaje odnotowana w dzienniku w miejscu wcześniej ustalonej oceny z adnotacją „poprawa”

3. Uczeń ma prawo być nieprzygotowany do zajęć jeden raz w ciągu okresu. Fakt ten zgłasza nauczycielowi przed rozpoczęciem zajęć. Zgłoszenie nieprzygotowania nie zwalnia ucznia z udziału w sprawdzianie lub pracy klasowej oraz zapowiedzianej kartkówce.

a) przygotowanie do lekcji:

- podręcznik
- zeszyt przedmiotowy w kratkę
- niezbędne materiały do wykonania pracy wytwórczej
- wiadomości z trzech ostatnich lekcji

Przygotowanie do lekcji sprawdzane jest na każdej jednostce lekcyjnej. Uczeń za przygotowanie do lekcji otrzymuje „+”, za nieprzygotowanie (brak jednego z elementów składającego się na przygotowanie ucznia do lekcji) otrzymuje „-”

Stosuje się przeliczenie plusów i minusów na ocenę w/g wzoru:

```
+ + + + + -  
+ + + + - -  
+ + + - - -  
+ + - - - -  
+ - - - - -  
6 5 4 3 2 1
```

3. W przypadku nieprzystąpienia ucznia do danej formy kontroli wiadomości nauczyciel ma prawo wymagać uzupełnienia zaległości. W porozumieniu z uczniem ustala termin uzupełnienia.

Czas trwania i forma egzaminów i sprawdzianu wiedzy i umiejętności.

1. Egzamin klasyfikacyjny : a) czas

trwania – 45 minut b) formy odpowiedzi:

- część pisemna składa się z zadań otwartych i z zadań zamkniętych- 30 minut - część ustna – 15 minut

c) zestaw zadań uwzględnia treści i umiejętności ze wszystkich poziomów wymagań na poszczególne oceny w danym roku szkolnym.

2. Egzamin poprawkowy

a) czas trwania – 45 minut

b) formy odpowiedzi:

- część pisemna składa się z zadań otwartych i z zadań zamkniętych- 30 minut - część ustna - 15 minut

c) uczeń otrzymuje jeden zestaw zadań, który uwzględnia treści i umiejętności ze wszystkich poziomów wymagań na poszczególne oceny w danym roku szkolnym.

3. Sprawdzenie wiedzy i umiejętności

a) czas trwania – 45 minut

b) formy odpowiedzi:

- część pisemna składała: z zadań otwartych i z zadań zamkniętych- 30 minut

- część ustna - 15 minut

c) uczeń otrzymuje jeden zestaw zadań, który zawiera wymagania edukacyjne na ocenę o stopień wyższą od uzyskanej.

4. Uczniowie z orzeczeniami poradni psychologiczno – pedagogicznej otrzymują zadania egzaminacyjne, w których uwzględniono zalecenia poradni.

5. Na wniosek ucznia lub rodzica (opiekuna prawnego), dokumentacja z odpowiedniego egzaminu lub sprawdzianu zostanie udostępniona do wglądu.

Sposoby gromadzenia informacji o osiągnięciach uczniów.

Wszelkie prace pisemne (prace klasowe, testy, sprawdziany, albumy, itp.) będą przechowywane przez nauczyciela do 30 października następnego roku szkolnego. Wszelkie prace pisemne będą udostępniane do wglądu uczniom i ich rodzicom (prawnym opiekunom), natomiast nie zostaną im oddane.

Sposoby ewaluacji przedmiotowego systemu oceniania.

Przynajmniej raz w roku szkolnym nauczyciel w wybranej klasie dokona ewaluacji przedmiotowego systemu oceniania, przy pomocy jednej z następujących metod:

- analizy wyników nauczania,
- analizy wypowiedzi rodziców i uczniów,
- ankiety,

Fakt przeprowadzenia tej czynności zostanie odnotowany w dzienniku lekcyjnym.

Po analizie

wyników z ewaluacji nauczyciel opracuje wnioski i rekomendacje potrzebne do dalszej pracy celem podniesienia wyników kształcenia. Wszystkie sprawy sporne, które nie zostały ujęte w *PSO z techniki* rozstrzygane będą zgodnie ze *Statutem* oraz z rozporządzeniami MEN.

Zestaw dokumentów obowiązujących nauczyciela techniki i zajęć technicznych.

1. *Podstawa Programowa kształcenia ogólnego*
2. *Program nauczania*
3. *Statut Szkoły;*
4. *Przedmiotowe zasady oceniania*

